

РЕШЕНИЕ

№ 41703

гр. София, 12.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав, в
публично заседание на 18.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **8799** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл. 22, ал. 7 от Закона за енергетиката и чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.). Образувано е по жалба на Б. Ф., гражданка на И., [дата на раждане] с национален паспорт № PR5905368, изд. на 16.01.2023г. от Паспортен офис – Д., чрез адвокат И. Н. срещу Решение № Ж-702 от 06.08.2025г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което е прекратено административното производство по жалба с вх.№ Е-11Х-00-261/14.12.2023г. от Б. Ф. срещу „Електроразпределение Юг“ – ЕАД. С жалбата се оспорва извода за правилност на Становище за присъединяване с № 4584658/28.11.2023г. на ЕР Юг. Излагат се съображения, че в същото са поставени незаконосъобразни изисквания за присъединяването на съответния обект към мрежата, както и че не са съобразени мотивите в Решение № 2977/10.05.2021г. по адм.д № 2309/2020г. на АССГ. Счита, че в случая са налице изискванията по чл.117 от ЗЕ и комисията е следвало да упражни правомощията си по чл.118 от същия. Не на последно място се посочва, че административният орган не се е съобразил с дадените му задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона в решение № 5086/16.05.2025г., постановено по адм. д. № 10769/2024г. на ВАС, с което е оставено в сила решение № 18146/27.09.2024г. по адм.д. № 3162/2024г. на АССГ. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява, с писмено становище от адв. Н. поддържа жалбата и претендира разноси в размер на 610,00 лв., като се прилага списък на разноските.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, чрез упълномощен процесуален представител юрк. Б., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира

присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД, редовно уведомена, не се представлява и не изразява становище по делото.

Административен съд – София – град, III отделение, 55-ти състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

Административното производство първоначално е започнало във връзка с подадена от Б. Ф. жалба с вх. № Е-11Х-00-261/14.12.2023г. до КЕВР относно отправено възражение срещу предложени от електроразпределителното дружество условия в Становище № 4584658 от 28.11.2023г. за присъединяване на самостоятелен обект в [населено място], к.к. „С. ризорт“, сграда „Е“, ет. 4, ап. 13. Комисията се е произнесла с Решение № Ж-335 от 10.04.2024г., с което е прекратила административното производство. С Решение № 18146 от 27.09.2024г. на Административен съд София-град по адм. дело № 3162 от 2024г., е отменено Решение № Ж-335 от 10.04.2024г. на Комисията за енергийно и водно регулиране и преписката по жалба с вх. № Е-11Х-00-261/14.12.2023г. е върната на административния орган за ново произнасяне. С Решение № 5086 от 16.05.2025г. на Върховния административен съд (ВАС) по адм. дело № 10769 от 2024г., решението на АССГ е потвърдено.

В решението на ВАС е посочено, че КЕВР е следвало да обсъди наведените от жалбоподателката възражения, касаещи поставените условия от "Електроразпределение Юг" ЕАД за присъединяването на самостоятелния обект –апартамент към електроразпределителната мрежа, както и да изследва всички относими към тези възражения факти и обстоятелства. Вместо да стори това, КЕВР едностранчиво е възприела само фактическите твърдения и правни доводи на "Електроразпределение Юг" АД. Въпреки че е била длъжна, КЕВР не е изисквала да бъдат представени цитирания Договор № 1975/13.12.2006г. за присъединяване на обекти на клиенти към електроразпределителната мрежа на "Електроразпределение Юг" ЕАД и Решение № Ж-986 от 16.11.2023г. на КЕВР, въз основа на които е обосновано становището на електроразпределителното дружество.

Със Заповед № 3-Е-224 от 10.07.2025г. на председателя на КЕВР е сформирана работна група със задача да разгледа и анализира жалбата при спазване указанията на съда.

На 02.06.2025г. КЕВР е изпратила до ЕР Юг писмо, в което на основание чл. 54, ал. 1 и чл. 144, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката от електроразпределителното дружество е изискано да предостави информация съгласно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона съобразно мотивите на съдебните решения, както и да представи в КЕВР следната информация:

1. Договор № 1975/13.12.2006г. за присъединяване на обекти на клиенти към електроразпределителната мрежа на ЕР Юг;

2. Договор № 1975/13.12.2006г. изпълнен ли е от електроразпределителното дружество и същото може ли да упражни правомощията си по чл. 117, ал. 8 от ЗЕ. В случай че изложите твърдения за неприложимост на горната разпоредба, следва да приложите доказателства.

На 09.06.2025г. ЕР Юг е предоставило изисканата информация, като е приложила Договор за присъединяване № 1975/13.12.2006г., както и Договор № Д-449/14.12.2021г., с който ЕР Юг е придобило БКТП „Платиниум 1“ и БКТП „Платиниум 2“ - присъединителните съоръжения, описани в съдебните решения.

Видно от приобщените към административното производство доказателства, притежаваният от жалбоподателката самостоятелен обект, находящ се в к.к. „С. Р.“, [населено място], е част от

сграда, която е присъединена към електроразпределителната мрежа като един обект с един клиент съгласно Договор за присъединяване № 1975/13.12.2006 г. и инвеститор „Сънсет Ризорт“ АД. Съгласно сключения Договор за присъединяване изградените присъединителни съоръжения от инвеститора са прехвърлени в собственост на електроразпределителното дружество като част от цената за присъединяване, с което договорът е прекратен поради изпълнение на всички условия по него. Процедурата по присъединяване е изпълнена и прекратена.

КЕВР е изисквала от „Сънсет Ризорт“ АД информация за причините, поради които не е приложен чл. 117, ал. 8 от ЗЕ. Не е постъпил отговор от същото.

Изготвен е Доклад от дирекция „Електроенергия и топлоенергетика“ с вх. № Е-Дк-960/31.07.2025г., като е приложен и проект на решение.

С оспореното Решение № Ж-702 от 06.08.2025г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от Закона за енергетиката във връзка с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-11Х-00-261/14.12.2023г., подадена от Б. Ф. срещу „Електроразпределение Юг“ ЕАД. КЕВР счита, че не следва да разглежда хипотеза за приложение на разпоредбата на чл. 117, ал. 8 от ЗЕ, тъй като същата касае ползването на чужди съоръжения, каквито към момента са вече собственост на мрежовия оператор. С оглед на обстоятелството, че присъединителните съоръжения вече са собственост на електроразпределителното дружество, последното няма законово основание да откаже присъединяване на обекта на Б. Ф. към електроразпределителната мрежа, което е факт с издаденото Становище № 4584658 от 28.11.2023г.

В решението си КЕВР е възприела становището на „Електроразпределение Юг“ ЕАД, че Ф. не е предоставила документ, удостоверяващ решение на Общото събрание на собствениците в к.к. „С. ризорт“ относно строеж в общите части, касаещ присъединяването на индивидуален обект с отделно измерване, което считат за задължително условие съгласно чл. 17, ал. 2, т. 6 от Закона за управление на етажната собственост. Прието е, че ЕР Юг е изпълнило изискванията на действащата нормативна уредба за присъединяване на клиенти на електрическа енергия към разпределителната електрическа мрежа, както и, че условията за присъединяване, определени в Становище № 4584658 от 28.11.2023г., са съобразени с чл. 2, ал. 1 и чл. 11, ал. 1, т. 4 от Наредба № 6. По изложените съображения с оспореното решение КЕВР е прекратила административното производство.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Подадената пред съда жалба е допустима, подадена от надлежна страна, с правен интерес от оспорване и в предвидения за това срок.

По същество същата е основателна.

Решението е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма, но при съществени процесуални нарушения – такива, които ако не бяха допуснати, биха могли да доведат до други фактически и правни изводи на административния орган и при неправилно приложение на закона.

Съгласно чл. 76 от ЗЕ Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. По силата на ал. 4, т. 2 от посочената разпоредба КЕВР контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително изпълнението на задълженията за предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп. С оглед на това и предвид разпоредбата на чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗЕ, според която КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, съдът намира, че решението е издадено от

компетентен орган. Решението е взето от Комисията в състав „Енергетика“ с два гласа „за“, от които и двата са на членове на Комисията със стаж в енергетиката. Решението е издадено в изискуемата писмена форма, като не се констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила, водещи до нищожност на същото или представляващи самостоятелни основания за отмяна на решението като незаконосъобразно.

Осигуряването на достъп до електропреносната и електроразпределителната мрежа е задължение на енергийните предприятия, лицензирани за осъществяване на съответната дейност, което те са длъжни да изпълнят по отношение на всеки производител и обект за производство, които отговарят на предвидените в закона условия. Изискванията към обектите и производителите на електрическа енергия за присъединяване към мрежите са нормативно установени и лицензиантите не могат да поставят други, допълнителни изисквания или да извършват друга преценка извън тази относно спазването на нормативните изисквания.

По делото не се установява спор по фактите, а такъв относно приложението на материалния закон.

Съдът приема за установено, че по време на действие на Наредба № 6 от 09.06.2004г. за присъединяване на производители и потребители на електрическа енергия към преносната и разпределителната електрическа мрежи (отм. понастоящем) е сключен договора между инвеститора „Сънсет ризорт“ ООД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД за присъединяване на обект на потребител към електроразпределителната мрежа от 13.12.2006г. на основание чл. 15 от Наредбата са уговорени необходимите технически условия за присъединяване към електроразпределителната мрежа на обекта. В случая безспорно е установено по делото, че Б. Ф. е собственик на самостоятелен обект в сградата, която е част от затворен комплекс със смесено предназначение "С. Р.-П.".

Съгласно разпоредбата на чл. 39, ал. 1 от ЗЕ дейностите по преноса, разпределението и търговията с електрическа енергия са осъществяват след издаване на съответна лицензия. Ограниченията на регулирания пазар определят лицензионните дейности като общодостъпна услуга, която лицензиантът е длъжен да извършва в интерес на обществото. „Електроразпределение Юг“ – ЕАД е лицензиант за извършване на дейността разпределение на електрическа енергия. Съгласно разпоредбата на чл. 117, ал. 1 от ЗЕ операторът на електроразпределителната мрежа е длъжен да присъедини всеки обект на клиент на електрическа енергия, който отговаря на предвидените в закона изисквания. В случая операторът на електроразпределителната мрежа за съответната територия е сезиран с искане на собственик на индивидуален обект, за проучване на възможност за присъединяване.

Съществуващите договорни отношения между трето лице, сключило договор за присъединяване на обект на потребител с „Електроразпределение Юг“ ЕАД, касаещи прехвърляне собствеността на вече изградените съоръжения за присъединяване, са неотнормирани към направеното искане за откриване на самостоятелна партия за реално ползвана електрическа енергия.

В случая, КЕВР не е извършила проверка дали електрическите уреди и съоръжения в индивидуалните обекти, на въведената в експлоатация сграда, са изградени, изисквала информация от инвеститор „Сънсет Ризорт“ АД, но след като не е получила отговор е посочила, че КЕВР не следва да разглежда хипотеза за приложение на разпоредбата на чл. 117, ал. 8 от ЗЕ, тъй като същата касае ползването на чужди съоръжения, каквито към момента са вече собственост на мрежовия оператор.

Неправилно КЕВР е отхвърлила претенциите на жалбоподателя с аргумент, че не е представен протокол от Общото събрание на собствениците на самостоятелни обекти в комплекса, от който да е видно, че е взето решение за разкриване на индивидуални партии. Съобразно разпоредбата

на чл. 17, ал. 2, т. 6 ЗУЕС присъединяване на сградата към топлопреносната, водоснабдителната, електроснабдителната и газоснабдителната мрежа и за прекратяване на топлоснабдяването и газоснабдяването в етажната собственост - с мнозинство повече от 50 на сто идеални части от общите части. Тази разпоредба касае сгради, които не са присъединени, каквато настоящата безспорно не е. Напротив, сградата е присъединена и не е необходимо решение на ОС на собствениците. Разпоредбата, на която се е позовавала КЕВР е неотнормисима към процесния случай.

Съгласно разпоредбата на чл. 117, ал. 1 от ЗЕ, операторът на електроразпределителната мрежа е длъжен да присъедини всеки обект на клиент на електрическа енергия, който отговаря на предвидените в закона изисквания. Спорът относно собствеността на съоръженията за присъединяване, следва да бъде разрешен при приложението на разпоредбата на чл. 117, ал. 8 от ЗЕ, съгласно който собствениците на електрически уредби и съоръжения при техническа възможност и свободен капацитет предоставят ползването им на оператора на електропреносната мрежа, съответно на оператора на електроразпределителна мрежа, за целите на преобразуването и преноса на електрическа енергия до други клиенти, ползването се предоставя след сключване на договор по цена, определена по методика, одобрена от комисията, като при непостигане на съгласие комисията разпорежда предоставянето на ползването и заплащането на цена, определена от комисията по методиката. Уреждането на облигационните отношения в тази връзка няма никакво отношение към задължението на електроразпределителното дружество за присъединяване на самостоятелния обект. В този смисъл е и съдебната практика, обективирана в Решение № 4814/24.04.2020г., постановено по дело № 11835/2019г. на ВАС, III отделение, Решение № 5374 от 03.06.2022г. по адм.д. № 11991/2021г., III отд. на ВАС и др.

Предвид изложените съображения, настоящият състав намира, че КЕВР не е имал основания за прекратяване на административното производство и постановеното от нея, оспорено решение се явява незаконосъобразно. Регулаторният орган следва да постанови нов акт след установяване на всички релевантни факти и обстоятелства за правилното решаване на спора, поради което преписката следва да му бъде върната за произнасяне с ново решение, при спазване на указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на делото, основателна се явява претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски, като същата следва да бъде уважена в пълния претендиран размер от 610 лева за адвокатско възнаграждение и внесена държавна такса.

По изложените съображения и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София - град, 55-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Б. Ф., гражданка на И., [дата на раждане] Решение № Ж-702 от 06.08.2025г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР).

ВРЪЩА преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне, в съответствие с дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на Б. Ф., гражданка на И., [дата на раждане], разноски по делото в размер на 610 (шестстотин и десет) лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от деня на получаване на съобщение, че решението е изготвено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

